

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/332/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7516212526
Dátum vydania rozhodnutia: 07. 09. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7516212526.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členov senátu JUDr. Petra Tutka a JUDr. Slávky Zborovjanovej v spore žalobcu: OTP Banka Slovensko, a.s., so sídlom v Bratislave, Štúrova 5, IČO: 31 318 916, proti žalovanému P. E., G.. XX.X.XXXX, K. Z. M. G. K., A. XXX/X, o zaplatenie 2.259,65 eur s príslušenstvom, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 27. apríla 2017 č.k. 10Csp/90/2016 - 51 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a o trovách konania a vec v rozsahu zrušenia v r a c i a súdu prvej inštancie na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd Košice - okolie (ďalej len „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) napadnutým rozsudkom uložil žalovanému povinnosť do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 2.259,65 eur, vyčíslený úrok vo výške 381,68 eur, vyčíslené úroky z omeškania vo výške 46,86 eur, spolu s 1 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.259,65 eur od 7.7.2016 až do zaplatenia a poplatky v sume 16 eur. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol a vyslovil, že žalobcovi priznáva náhradu trov konania vo výške 100 %.

2. Rozhodol tak o žalobe žalobcu, ktorou žiadal, aby súd zaviazal žalovaného zaplatiť mu 2.259,65 eur, spolu so zmluvným úrokom vo výške 9,30 % ročne zo sumy 2.259,65 eur od 6.7.2016 až do zaplatenia a 1% ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.259,65 eur od 6.7.2016 až do zaplatenia, ako i vyčíslenými úrokmi v sume 606,77 eur, vyčísleným úrokom z omeškania v sume 46,86 eur a poplatkami v sume 16 eur, titulom dlhu z úverovej zmluvy O POISTENOM OTP EXPRES ÚVERE č. XXXXXXXXXXXRSU, uzavretej so žalovaným dňa XX.X.XXXX, a to na pojednávaní dňa 27.4.2017 bez prítomnosti sporových strán, keďže žalobca súhlasil s rozhodnutím sporu v jeho neprítomnosti a žalovaný sa pojednávania nezúčastnil.

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd prvej inštancie zo zistenia, že zmluvou uzavretou medzi žalobcom a žalovaným dňa XX.X.XXXX sa žalobca zaviazal poskytnúť žalovanému úver vo výške 2.500,- eur, pri pohyblivej základnej úrokovej sadzbe 9,30 % ročne, RPMN vo výške 13,17 %, priemernej RPMN vo výške 19,38 % a žalovaný sa zaviazal zaplatiť žalobcovi do XX.X.XXXX celkovú čiastku 3.755,98 eur a túto splácať v 60 mesačných splátkach v sume 62,87 eur. Ďalej súd zistil, že žalobca výzvou zo dňa 24.4.2014 vyzval žalovaného na plnenie omeškaných splátok do 9.5.2014, a pretože žalovaný na túto výzvu nereagoval, žalobca listom zo dňa 3.6.2014 zosplatnil úver s tým, že istina činila 2.259,65 eur, úroky sumu 381,68 eur, úroky z omeškania sumu 1,59 eur a poplatky sumu 12,80 eur.

4. Súd konštatoval, že: 1/ „právny vzťah medzi stranami je potrebné posúdiť podľa ustanovení Občianskeho zákonníka č. 40/1964 Zb., ktoré upravujú spotrebiteľské zmluvy, ďalej podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa, a to podľa znení účinných v čase zmluvy“, že 2/ „v zmysle ustálenej súdnej praxe (uznesenie NS SR sp. zn.

Obo143/98, Ústavného súdu SR sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14) vyplýva, že dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky z omeškania. Takýto záver je logický, pretože v opačnom prípade by na ťarchu spotrebiteľa dochádzalo k dvojnásobnému zaťažaniu a to jednak v podobe úrokov z úveru, ako aj úrokov z omeškania, čo by spôsobovalo značnú nerovnováhu vo vzťahoch medzi účastníkmi. Žalovaná ako dlžníka bola povinná na základe uzavretej zmluvy platiť z poskytnutých prostriedkov úroky vo výške 19,90 % ročne, tieto úroky boli splatné mesačne. Úroky sú peňažným plnením a dôsledkom omeškania s ich plnením je povinnosť dlžníka platiť úroky z omeškania. Je to zákonný dôsledok vyplývajúci z § 369 ods. 1 Obchodného zákonníka bez toho, že by to museli účastníci právneho vzťahu dohodnúť. Úroky z omeškania patria po celú dobu, po ktorú je dlžník s platením úrokov v omeškaní. Platí to však len pre omeškanie splatením úrokov poskytnutých prostriedkov, nie o úrokoch z omeškania. Keďže povinnosť platiť úroky z omeškania je už dôsledkom omeškania, za omeškanie s ich plnením už ďalej úroky z omeškania nepatria. Dohodnuté úroky z poskytnutých prostriedkov (úveru) patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok). Od splatnosti je dlžník v omeškaní a musí platiť úroky“, ako i že 3/ „právny predchodca žalobcu dňa 3.6.2014 zosplatnil tento úver, nakoľko žalovaný riadne a včas úver nesplácal, pričom sa dostal so splácaním do omeškania a žalobca aj po tomto dátume žiada úroky z úveru, pričom už sú súčasťou žalobcom požadovanej istiny ako tzv. celkové náklady úveru (také, aké by odporca splatil, keby úver splácal poctivo tzn. riadne a včas), a teda žalobca ich nemá právo ďalej úročiť, v tomto prípade by išlo o tzv. anatocizmus - branie úrokov z úrokov, čo je zakázané“.

5. Z uvedeného potom poukazom na znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, na dôvodovú správu k novele Občianskeho zákonníka č. 40/1964 vykonanú zákonom č. 106/2014 Z.z., podľa ktorej úroky za poskytnutie peňažných prostriedkov patria dodávateľovi len do uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka a tzv. odplatné úroky budú veriteľovi patriť výhradne len do okamihu uplatnenia práva na jednorazové zosplatnenie úveru alebo pôžičky poskytnutej spotrebiteľovi v súlade s § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a po jednorazovom zosplatnení bude mať veriteľ nárok len na úroky z omeškania, ktorými sa bude úročiť celá výška dlhu spotrebiteľa, ktorá sa ustálila v dôsledku uplatnenia práva na jednorazové zosplatnenie úveru, a takisto poukazom na znenie § 879r k zák. č. 106/2014 Z.z. a na uznesenie Krajského súdu v Prešove zo dňa 30.6.2015 sp.zn. 6Co/190/2014, súd prvej inštancie vyvodil, že „v tomto prípade by bol žalovaný viacnásobne potrestaný za to, že je v omeškaní“, pričom „niet pochybností o tom, že by žalobca nemohol svoje poskytované úvery úročiť, pretože úrokom sa jednoducho rozumie odplata za to, že veriteľ svoje peniaze obetuje v prospech dlžníka a očakáva, že ten mu ich vráti aj s odplatom riadne a včas, nakoľko veriteľ v čase, keď tieto peniaze poskytol dlžníkovi, nemohol s nimi disponovať a brať z nich želané úžitky.“ Žalobcovi potom súd priznal nárok na úrok z úveru vo výške 381,68 eur a žalobu zamietol v časti o zaplatenie vyčísleného úroku z omeškania v sume 225,09 eur dôvodiac, že žalobca síce úrok z úveru do dňa 6.7.2016 vyčísľil v sume 606,77 eur, avšak žalobcovi patrí len úrok z úveru do dňa jeho zosplatnenia, teda do dňa 3.6.2014, a to podľa vyhlásenia úveru za predčasne splatný zo dňa 3.6.2014, čo činí sumu 381,68 eur. Dôvodiac, že žalovaný nedodrжал podmienky spotrebiteľskej úverovej zmluvy, žalovaného zaviazal na úhradu sumy 2.259,65 eur a podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. aj na zaplatenie úrokov z omeškania vo výške 1 % ročne od 7.7.2016 zo žalovanej sumy a ako nedôvodný zamietol nárok žalobcu na úrok z úveru vo výške 9,30 % ročne zo sumy 2.259,65 eur od 7.7.2016 až do jeho zaplatenia.

6. O trovách konania rozhodol súd prvej inštancie podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 a 2 CSP tak, že žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, pretože bol neúspešný len v nepatrnej časti.

7. Proti výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a proti výroku o trovách konania tohto rozsudku podal včas odvolanie žalobca. Navrhol zmeniť rozsudok v jeho napadnutej časti a žalobe vyhovieť. Žalobca namietol správnosť záveru súdu, že nemá nárok na zmluvné úroky po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru. Poukazom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 4Cob/146/2013 a Krajského súdu Nitra sp. zn. 25Co/140/2013, na znenie § 261 ods. 6, § 497, § 502, § 503 Obchodného zákonníka, komentár Iura v ASPI k Obchodnému zákonníku, § 2 ods. 3, § 54 ods. 1, § 517 ods. 2, § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalobca podčiarkol, že dohodnutý úrok a úrok z omeškania sú dva rozdielne inštitúty a v prípade omeškania dlžníka so splátkou, patrí veriteľovi okrem úroku (popri dohodnutom úroku) aj úrok z omeškania, pretože v zmysle uzatvorenej zmluvy o úvere je dlžník povinný platiť v dojednanej výške úroky od doby poskytnutia peňažných prostriedkov a na daný prípad je potrebné aplikovať ustanovenie § 879p Občianskeho zákonníka, podľa ktorého sa novou právnou

úpravou, vykonanou zák. č. 102/2014 Z.z., spravujú aj právne vzťahy vzniknuté pred 13.6.2014, vznik týchto právnych vzťahov, ako aj nároky z nich vzniknuté pred 13.6.2014 sa však posudzujú podľa predpisov účinných do 12.6.2014, ak nie je ustanovené inak, a teda v tomto prípade podľa § 502 ods. 1 Obchodného zákonníka. Žalobca zároveň zdôraznil, že povinnosť platiť úrok z poskytnutého úveru žalovanému vzniká aj na základe zmluvných dojednaní v čl. I. bode 1. a 2. zmluvy o úvere a čl. IV. bodu 1. zmluvy o úvere a nakoľko zmluva o úvere vyhlásením predčasnej splatnosti úveru podľa čl. VIII. bodu 2. písm. e) nezanikla, na rozdiel od odstúpenia od zmluvy podľa čl. VIII. bodu 2. písm. f) zmluvy o úvere, podľa žalobcu nárok na zaplatenie zmluvného úroku nezanikol a trvá až do úplného splatenia istiny pohľadávky, resp. do zániku zmluvy o úvere, Napokon dodal, že aj ustanovenie § 1 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, vyslovene uvádza ako súčasť odplaty pri poskytnutí peňažných prostriedkov spotrebiteľovi, za podmienky, že je dohodnutý pri podpise spotrebiteľskej zmluvy.

8. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu nevyjadril.

9. Rozsudok nebol napadnutý odvolaním žalobcu ani žalovaného vo výroku, ktorým súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi 2.259,65 eur, vyčíslený úrok vo výške 381,68 eur, vyčíslené úroky z omeškania vo výške 46,86 eur, spolu s 1 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 2.259,65 eur od 7.7.2016 až do zaplatenia a poplatky v sume 16 eur, tento výrok preto nebol predmetom odvolacieho prieskumu a nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods. 2 a 3 CSP).

10. Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací (§ 34 CSP) po prejednaní odvolania žalobcu ako podaného včas (§ 362 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 až § 361 CSP), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 až § 358 CSP), bez nariadenia pojednávania v zmysle § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379 CSP, z hľadísk odvolaním uplatneného dôvodu a s prihliadnutím na vady, ktoré sa týkajú procesných podmienok konania v zmysle § 380 ods. 2 CSP, dospel k záveru, že súd prvej inštancie zaťažil rozhodnutie v jeho napadnutej časti a konanie mu predchádzajúce tzv. inou vadou, pre ktorú je nutné pristúpiť k jeho kasácii, pretože mohla za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Súd prvej inštancie svojim nesprávnym postupom znemožnil žalobcovi (i žalovanému) realizáciu procesných práv, priznaných v civilnom sporovom konaní za účelom ochrany práv stranám sporu, a to v takej miere, že tým došlo k porušeniu práva žalobcu (i žalovaného) na spravodlivý proces, ku ktorej vade je povinný prihliadať odvolací súd z úradnej povinnosti. Z týchto dôvodov neboli splnené podmienky pre potvrdenie a ani pre zmenu rozsudku, ale rozsudok je v jeho napadnutom výroku potrebné zrušiť spolu s akcesorickým výrokom o trovách konania.

11. Z obsahu odôvodnenia napadnutej časti rozsudku vyplýva, že súd prvej inštancie svoj zamietavý výrok odôvodnil bez ďalšieho jedine poukazom na ustálenú súdnu prax, podľa ktorej dohodnuté úroky (zmluvné úroky) z poskytnutých prostriedkov patria len do splatnosti dlhu (jeho splátok), na znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a na dôvodovú správu k novele Občianskeho zákonníka č. 40/1964 vykonanú zákonom č. 106/2014 Z.z..

12. Takéto zovšeobecnené stručné odôvodnenie zamietavého výroku, bez uvedenia konkrétnych záverov súdu, vyplývajúcich zo skutkového stavu zisteného v prejednávanom spore, odvolací súd považuje za nedostatočné a neúplné. V odôvodnení tejto časti rozhodnutia akékoľvek ďalšie úvahy súdu absentujú a nevyplývajú z neho, aký záver súd učinil o skutkovom stave, t.j. aké logicky prepojené dielčie skutkové zistenia učinil z tých dôkazov, z ktorých čerpal pri svojom rozhodovaní, a prečo. Pretože skutková právna veta, ako sumarizácia právne relevantných skutkových zistení, je množinou informácií zistených v civilnom súdnom procese, ku ktorej súd vyhľadáva príslušné pravidlo správania, bolo nutné, aby bola úplná a aby o jej validite súd nemal pochybnosti. Súd totiž mohol pristúpiť k aplikácii danej právnej normy až v procesnej situácii, kedy zistil relevantný skutkový stav vo väzbe na konkrétny prejednávaný spor a až následne v tomto smere mohol podať zreteľný a zrozumiteľný výklad o tom, z akého právneho ustanovenia či právnych ustanovení vychádzal a z akého dôvodu pod tieto ustanovenia nakoniec podradil zistený skutkový stav veci. Pokiaľ súd túto povinnosť nespĺnil, dochádza k nepreskúmateľnosti jeho rozhodnutia.

13. Z odôvodnenia rozsudku je zrejmé že súd prvej inštancie svoj záver o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti učinil bez toho, aby skúmal, či a ako si zmluvné strany dohodli platenie zmluvných úrokov v posudzovanej spotrebiteľskej úverovej zmluve (podľa vyjadrenia žalobcu v zmluvných

dojednaniach v čl. I. bode 1. a 2. a čl. IV. bodu 1. zmluvy o úvere), a svoj zamietavý výrok odôvodnil bez ďalšieho jedine všeobecným poukazom na znenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, dôvodovú správu k novele Občianskeho zákonníka č. 40/1964 vykonanú zákonom č. 106/2014 Z.z. a ustálenú súdnu prax bez tohto, aby tieto aplikoval na konkrétne skutkové okolnosti (zistenia) prejednávaneho sporu. Skutkové a právne závery súdu sú tak v podstate nepreskúmateľné, nespĺňajúce požiadavku ustanovenia § 220 ods. 2 CSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké dôkazy označil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

14. Za takejto situácie je nutné uzavrieť, že týmto nesprávnym procesným postupom súd znemožnil žalobcovi (i žalovanému), aby uskutočňovali im patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tento nedostatok nemožno napraviť v konaní pred odvolacím súdom. Vzhľadom na povahu vytknutej vady konania pred súdom prvej inštancie sa odvolací súd už ďalej nemohol zaoberať samotnou podstatou veci, resp. sa ňou ani zaoberať nemohol, keďže odvolací súd nemá podklad pre posúdenie vecnej správnosti záveru súdu prvej inštancie. Za tohto stavu preto odvolací súd nie je ani oprávnený pre účely eventuálnych vlastných skutkových záverov bez ďalšieho hodnotiť vykonané dôkazy. Preto odvolací súd rozsudok v jeho napadnutej časti zrušil v zmysle § 389 ods. 1 písm. b) CSP spolu s akcesorickým výrokom o trovách konania a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové konanie a nové rozhodnutie.

15. Po vrátení veci bude úlohou súdu prvej inštancie v intenciách tohto rozhodnutia posúdiť, čo bolo obsahom dohody strán o úroku, ako si zmluvné strany dohodli platenie zmluvných úrokov v zmluve, t.j. či do splatnosti alebo do vrátenia finančných prostriedkov a či sú dojednané zmluvné dojednania platné, či sa neodchýlili od zákona v neprospech spotrebiteľa, čo je vždy vecou posúdenia konkrétnych skutkových okolností tohto prípadu. Až po prípadnom doplnení dokazovania, v závislosti od spôsobu právneho posúdenia rozhodujúcich otázok, súd vo veci o zostávajúcej časti nároku žalobcu rozhodne. Nové rozhodnutie súd prvej inštancie riadne a presvedčivo odôvodní tak, aby sa dôsledne a presvedčivo vysporiadal so všetkými skutkovo a právne relevantnými otázkami riešenými v spore, vrátane námietok žalobcu prednesených v odvolacom konaní, a aby odôvodnenie spĺňalo náležitosti požadované § 220 ods. 2 CSP.

16. Keďže v tomto ďalšom konaní po zrušení rozsudku vzniknú ďalšie trovy, odvolací súd zrušil aj výrok o nároku na náhradu trov konania sporových strán. Povinnosťou súdu prvej inštancie bude preto o trovách celého konania, vrátane trov tohto odvolacieho konania, opätovne rozhodnúť v novom rozhodnutí (§ 396 ods. 3 CSP).

17. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3 : 0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b). Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1,2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1,2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).